

Nový Jeruzalém č. 11/2015

Zpravodaj pro 191. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Bystrém – v pátek 13. listopadu 2015 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

V úterý 13. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Józefa Wojciecha Gruby, SAC na pouti NJ v Jámách:

Tématem našeho setkání bych chtěl, aby bylo naše **svědectví**. I my jsme **svědky** pro sebe. V tomto společenství tady nejsme pro parádu nebo jen proto, abychom se ukázali nebo jen proto, že se těšíme na koláčky, ale **máme být a chceme být** – předpokládám a věřím tomu – že jsme jeden pro druhého **svědkem víry**. Někým, kde mě ve víře především povzbuzuje. Kdo mi pomáhá věřit, kdo mi pomáhá jít dál. Dalo by se říct – kdo mě nese. Naše modlitby nás nesou. **Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Drazí poutníci Nového Jeruzaléma – my **bojujeme - s hříchem**. Ale především **chceme o víře, o Kristu svědčit**. Nádherné první čtení, které zaznělo – svatého Pavla – osobní list Timotejovi. Pak zaznělo i evangelium – **“Vy jste toho svědky.”** Vy jste to viděli, vy jste to slyšeli – a o tom máte **svědčit**. **Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Co je to vlastně **svědectví**? **Svědectví** je výpověď, jejíž věrohodnost se zakládá na osobnosti **svědka**. Důležité je **svědectví** toho, který něco sám viděl, slyšel, a pod. To správně viděl náš zakladatel sv. Vincenc Palloti, předpokládám, že vám všem dobře známý – který formoval a uvědomoval věřící. V tomto duchu je vedl, že na základě křtu **jsou povinni nést zodpovědnost za církev, za víru**. Všichni pokřtění nesou tu velikou a zároveň závaznou odpovědnost za církev. To je to právě **křesťanské svědectví**. Ta zodpovědnost. Není jedno, jak žijeme, jak se chováme nebo jak věříme. Není jedno, jestli jsou **rodiče dobrými svědky víry** pro své děti nebo ne. Jestli ministranti v presbytári dokážou být **svědky** pro ostatní. A tak dále a tak dále. Jeden pro druhého. **Svědčit** máme o tom, co vidíme a tom co slyšíme. vzděláváme se ve víře. Myslím na vás, kteří se pravidelně účastníte těchto poutí Nového Jeruzaléma. To je cesta formace. Je to žití víry. Nový Jeruzalém. Nový, to znamená – toužím po novém životě. co je mým Novým Jeruzalémem? Jaké je mé očekávání, když jedu na pouť Nového Jeruzaléma? Je to obnova duše, obnova těla? Vyjdeme dnes z tohoto chrámu – noví a obnovení, sváteční lidé? Kardinál Meissner odpověděl, když se ho jednou ptali v rozhovoru: Jaké hodnoty by měli v současnosti křesťané bránit? **“Za prvé – křesťan nebojuje, křesťan svědčí,** bránit by neměli vlastně vůbec. Měli by **svědčit**, že jsou děti Boží. Měli by neustále dokládat, že jsou obrazy Boží – živé obrazy Boží. Že Bůh sám sebe rozpoznal v lidech a zůstává v nich poznatelný. Papež Pavel VI. řekl jednou velice významnou větu: “Dnešní člověk raději **naslouchá svědkům**, kteří něco dokazují činy, než učitelům, kteří to vykládají jen slovy. A učitelům naslouchá jen tehdy jsou-li **zároveň i svědky**. Drazí – **naše svědectví** – je nesmírně závažná a důležitá věc v našem životě. **Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Taky se můžeme podívat na patrona tohoto kostela – svatého Martina. Na velice zvláštní osobnost. Jako muž ve svém povolání byl velice tvrdý voják. Přijal to po otci – v rodině. Jeho rodiče byli pohané,

jeho otec italský důstojník se ocitl v Panonii, narodil se v roce 316. Později se jeho rodina přestěhovala do severní Itálie. Martin ve svém povolání následoval vojenskou kariéru svého otce. Už ve svých – asi – deseti letech se stal katechumenem – čekatelem křtu. Otec i matka byli pohané. Když otec zjistil, že se Martin zajímá o křesťanství a že chce být poustevníkem, řekl: “Kdo ti to kluku – takovou hloupost – nasadil do hlavy? Vojákem budeš jako já. A jestli to ještě jednou uslyším, tak ti zakážu mezi ty křesťany chodit.” V patnácti letech ho zařadili do galské armády a tak šel do Francie. Tento život se mu moc nezamlouval, ale řekl si – **chci být křesťanem a tak musím své povinnosti plnit**. Tvrdý voják – sloužil odvážně, spolehlivě – brzy se stal důstojníkem. Byl velmi oblíben mezi vojáky. A tehdy se stala ta známá událost - rozdělil se o svůj plášť – jak všichni vidíme na tomto obraze – s žebrákem. Potom v noci ve spánku uslyšel Kristův hlas: „**Martin, katechumen (čekatel křtu) se se mnou rozdělil o svůj plášť.**“ Potom v roce 349 byl pokřtěn a byl dál vojákem – ale toužil po zasvěceném životě. To se mu podařilo až kolem roku 356, kdy začal poustevničit. Nechal se vysvětit na kněze. Požádal o propuštění z armády. Sám císař mu řekl: „Nerad ti vyhovuji Martine, ale nechci ti bránit – cestu zpátky budeš mít otevřenou. **Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Papež František říká: „Křesťan, který není schopn **svědčit** je neplodný, jako mrtvý – i když si myslí, že žije. Je jako strom, který nenese ovoce, je jako studna, která nedává vodu. Církev je vítězná, protože vítězí skrze konkrétní vítězství svých dětí.“ **To je hlavní síla Církve – moje svědectví, tvoje svědectví. Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Drazí, ať je pro nás dnes tato pouť, která hluboký a krásný název – Nový Jeruzalém – duchovní obnovou. Měli bychom pokaždé odcházet z této pouti jako noví, sváteční lidé. Abych já byl nový, aby Kristus byl pro mě nový. A o to jde. **Křesťan nebojuje, křesťan svědčí.** Rád se vracím sem, zvláště do Jam, kde jsem začal poznávat, odkrývat Vysočinu. Ted', když jsem sem jel s naším farníkem Martinem, tak jsem mu o Vysočině vyprávěl, protože on ten kraj skoro nezná. Kraj je nádherný, krásný. Ptal se – čím se liší, třeba od severní Moravy? Nejen krásnou přírodou, ale vírou. Tím, že je tady více věřících, tím, že tu církev žije. **A vlastně o tom chceme všude a vždy vydávat svědectví. Amen.**

Po zaplacení autobusů a nutné rezeie zůstalo a na šíření účty k Božím Milosrdenství v ostravsko-opavské diecézi jsme palotínům do Fulneku poslali **8 267 Kč**. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří P. Tomášovi a všem farníkům z Jam, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na úmysly poutí NJ.**

Poděkování.

Pan Ing. Petr Havlíček, ředitel domácího hospice Vysočina o.p.s., poslal poděkování za společný dar poutníků (4 066 Kč) NJ 9/2015 v Radostině – **„Vřelý dík Vám a všem poutníkům Nového Jeruzaléma za finanční příspěvek na naši činnost.“**

Představení hlavního celebranta NJ v Bystrém, kterým je P. Mgr. Jan Linhart, rektor kostela P. Marie v Hradci Králové, biskupský vikář pro pastorační a spirituální kněží v královehradecké diecézi. Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působí Jmenuji se Jan Linhart, je mi 53 let, dětství jsem trávil s 5 staršími sourozenci „na samotě u lesa“ - v bývalém mlýně na Zlatém potoce, ve farnosti Bílý Újezd u Dobrušky. Do Dobrušky jsem jezdil do hudební školy a později i na gymnázium. Dva roky jsem se pokoušel studovat Farmaceutickou fakultu v Hradci Králové, ale nešlo mi to, ani mne to ne bavilo a tehdy se stále více ozývala myšlenka na kněžství. Povolání se zrodilo už v dětství při ministrování, ale já tu myšlenku stále někam zasouval a utíkal před ní, zvláště v dospívání. Ovšem vždy, když jsem si „nedal pozor“, tak se ono povolání opět ozvalo. Když jsem ten hlas konečně poslechl, přišel nádherný pokoj. To považuji za rozhodující faktor. Do semináře mne ale nevzali, musel jsem na vojnu /většinou na Slovensko/. To mi pomohlo vše si ujasnit a jasně se rozhodnout. Na druhý pokus mne přijali a roky v semináři /84-89/ patří k těm nejkrásnějším. Působil jsem jako kaplan v Novém Městě

n.Metují, pak krátce v Čáslavi a 4 okolních farnostech. Později jsem se vrátil na skoro 10 let do Novém Města a okolí a od r. 2002 jsem byl spirituálem v Teologickém konviktu v Olomouci. Nyní jsem biskupským vikářem pro pastorační, spirituálem kněží v královéhradecké diecézi a mám ve správě kostel P. Marie v Hradci. Všechna ta místa byla pro mne darem od Pána. **Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Maminka mi zemřela v mých 11 letech, ale pamatují si dobře, že se rodiče měli velmi rádi. Nikdy jsem je neslyšel se hádat. Tatínek mne vedl k hudbě /oba jsme trochu hráli na varhany/ a ukázal mi důležité vlastnosti, jako je poctivost, důslednost, odpovědnost, pracovitost. Maminka mi dala maximum bezpodmínečné lásky, byla mi příkladem v obětavosti, skromnosti a pomoci druhým. Zároveň oba nás všechny vedli k opravdové víře. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Velkým impulsem byl jistě pan farář St. Marek v Bílém Újezdě, přirozené prostředí víry v rodině a jistě i modlitby mých blízkých. Když jsem oznámil, že jdu do semináře, moje teta mi řekla, že se za to roky modlíla, ale neřekla mi to, pokud se nerozhodnu sám, abych měl pocit svobody. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Kromě P. Marka jistě P. Jiří Škoda, kterého jsem znal od dětství. Patřil k tajně vysvěceným kněžím, ale po r. 89 pokorně přijal podmínečné svěcení a působil v nemocnici v Hradci a v malé farnosti v okolí. Fascinovala mne jeho opravdovost, pokora a skromnost, ba až přímo chudoba. Byl to typ, který zaséval víru, aniž se dočkal výrazné úrody...věřím, že časem někdo jiný bude po něm sklízet. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Myslím, že je nutné, aby si kněz uvědomoval, že je obyčejný hříšník, možná větší, než jeho farníci, ale aby zároveň nepřestával bojovat o svůj duchovní život – vztah k Pánu a o lásku ke všem lidem. Jako typický projev kněze vidím – mši sv., modlitbu, službu. Být tu pro Boha a pro druhé – to je to nejkrásnější. Zní to možná až moc „zbožně“, ale je to tak. Mimochodem jako kněz zakuším, že toto povolání je obrovským dobrodružstvím a výzvou, kterou stojí za to přijmout. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** To je moje srdeční téma – nenechat si vztah k Bohu jen pro sebe. Je velkou radostí druhé přivádět k víře. Co dělat? Především mít zájem o lidi v okolí, modlit se za ně a zkoušet s nimi mluvit o víře, zvát je mezi křesťany, ale je k tomu nutný takt, ohleduplnost a trpělivost, každý potřebuje trochu jiný přístup. My se nesmíme podbízet ani vnucovat, ale stát se takovou trvalou nabídkou pomoci, nic víc, nic méně. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti?** Důležité je každý den opět obnovovat svůj vztah k Bohu, víra je totiž dynamická – buď roste, nebo upadá – nic mezi tím... Pak vidím jako důležité, abych stál za tím, čemu/komu/ věřím - stále se to učím... a byl otevřený každému člověku /i nepřijemnému/ - v něm na mne čeká Kristus. Zároveň si chci uchovat a tříbit zdravý rozum a citlivost vůči kráse a dobru kolem nás a radovat se z toho. **NEK 2015?** Je to šance prohloubit svůj vztah k eucharistii a vydat svědectví ostatním lidem o Boží lásce k člověku... **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** U mne osobně jsou to mé hříchy a nedokonalosti a všeobecně mne trápí uzavřenost a málo dialogu uvnitř církve i vůči okolnímu světu. **Na co se nejvíc těšíte?** Na konec tohoto dotazníku...-) Jinak na setkání s dobrými lidmi, na pobyt v přírodě a pak do nebe... s důvěrou v bezmeznou Boží milosrdenství /v tom je má naděje/ **Co Vám udělalo v posledních době radost?** Krása přírody, několik lidí, kteří mají zájem se něco dovědět o Bohu, narůstající počet spolupracovníků v HK na misijní akci Týden otevřených kostelů, kde se snažíme oslovovat nevěřící **Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Rodiny? Všem bych přál, aby mohli zakusit milující rodiče a nastávajícím rodičům přejí, aby se nebáli investovat čas, hodně lásky, trpělivosti i síly do svých dětí ... to se neztratí... Je to důležitější, než přepychová dovolená. Mimochodem jde mi o moudrou lásku, která dává meze a umí i potrestat, ale nikdy nad nikým nezlomí hůl, nikdy nepřestane milovat. Manželé /podobně i my kněží/ potřebujeme si častěji připomínat, co jsme slíbili při svatbě nebo svěcení a stále začínat znovu... Prakticky k tomu jistě mohou pomoci „Manželská setkání“ a jiné duchovní obnovy, pravidelná setkání s modlitbou.. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na ... www.dlanzivotu.cz ... Azylový dům pro matky s dětmi v tísní – Hamry u Hlinska?** Nadační fond Betlém nenarozeným šíří myšlenku ochrany a úcty k životu dětí před narozením již od svého vzniku v roce 1997. Protože počatým dětem se dá pomoci skrze pomoc poskytnutou jejich matkám, zrekonstruoval nadační fond s pomocí dobrovolníků v Hamrech u Hlinska v Čechách dům. Tento

Azylový dům pro těhotné ženy v tísní nabízí těhotným matkám, kterým náročné okolnosti zkomplikovaly život natolik, že zvažují ukončení života dítěte, lidské zázemí, podporu i praktickou pomoc. Poskytovatelem sociální služby je Obecně prospěšná společnost Dlaň životu, kterou nadační fond za tím účelem založil a provoz azylového domu finančně podporuje. Matky, které přichází do azylového domu, pocházejí často z dysfunkčních rodin, mají za sebou dětství prožité v podmínkách nepříznivých pro jejich osobnostní vývoj a aktuálně se nacházejí v náročné životní situaci. Mnohdy se jedná o matky nezralé, s absencí pozitivních rodičovských vzorů a zkušeností fungující rodiny. Proto jsou matkám během pobytu v azylovém domě nabízeny aktivity, které přispívají k rozvoji jejich osobnosti, ke zlepšení vztahu mezi matkou a dítětem, např. videotrénink interakcí, vzdělávací aktivity v oblasti péče a výchovy dítěte, finanční gramotnosti apod. V neposlední řadě je matkám nabízeno tréninkové zaměstnávání formou dohody o provedení práce. Kromě získání pracovních návyků se tak matka může aktivně podílet na zlepšení své finanční situace, byť drobným přivýdělkem. Klientky mají možnost využít v azylovém domě všestranné podpory, která je jim nabízena k tomu, aby se začlenily do běžného života, a tím zvrátily předurčenost svých dětí k sociálnímu vyloučení.

Letos od října do konce prosince spustil Nadační fond Betlém nenarozeným kampaň „Štědrý dar pro betlémské děti“, jejíž výtěžek je určen právě pro provoz tohoto azylového domu. Hlavní myšlenkou kampaně je, že každé DÍTĚ JE DAR. Chce informovat veřejnost o poskytované službě pro těhotné ženy v tísní a také touží získat finanční podporu lidí a to formou, která je jim blízká. Pro inspiraci nabízíme několik možností ze zkušenosti našich kreativních dárců: někdo uspořádá v obci či farnosti vánoční pečení pro maminky s dětmi a v jeho rámci zrealizuje sbírku, jiný zprostředkuje kontakt nebo domluví při bohoslužbě finanční sbírku na Štědrý den, některá rodina či jednotlivec to uchopí jako almužnu během adventní doby, jiný může věnovat výtěžek z bazárku, koncertu či živého betléma. Jedna paní to uchopila jako příležitost uspořádat v adventní době sbírku ve své firmě mezi kolegy. Kdyby Vás dílo zaujalo a hledali jste způsob, jak se můžete k této sbírce připojit i Vy, ozvěte se nám, budeme za Vaši pomoc vděčni.

Na závěr připojuji jedno srdečné pozvání. Stalo se již tradicí, že vždy před Vánoce hrají dobrovolníci nadačního fondu v sále našeho azylového domu v Hamrech u Hlinska (adresa: Hamry 107, Hlinsko v Čechách) pohádkové divadelní představení. To letošní se uskuteční v sobotu 12. prosince 2015 v 14,30 hodin. Po jeho skončení je možné si dům prohlédnout, setkat se se zaměstnanci domu i klientkami, které většinou připravují občerstvení pro hosty. Jste již nyní srdečně zváni! Kontakt: Marcela Holeňová, tel. 732 171 373, email: holenova@nfbetlem.cz, (www.nfbetlem.cz)

Pozvánky.

Adventní duchovní obnova Římskokatolická farnost Rozsochy, Orel – jednota Rozsochy a župa Metodějova Vás srdečně zvou na jednodenní adventní duchovní obnovu, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc. Bude v **Rozsochách v sobotu 28. listopadu 2015**. Duchovní obnova **začíná modlitbou sv. růžence v 8 hodin, mši svatou v 8, 30 hodin** v kostele sv. Bartoloměje v Rozsochách. Téma bude s ohledem na blížící se mimořádný jubilejní rok Božeho Milosrdenství – **Boží Milosrdenství**. Je dobré si s sebou vzít Písmo Svaté a Katechismus.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2016

2016 leden Velké Meziříčí – P. Záleský, únor Měříň – P. Vrbacký, březen Křižanov
duben Rad. Svratka květen Bohdalov červen Bystřice
červenec Oslavice **srpen Olešná** září Pavlov
říjen Jámy listopad Budišov prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 192. pouť NJ – v pondělí 14. prosince 2015 v 17 hodin do Olešnice, hlavní celebrant – profesor Mons. ThDr. Ladislav Tichý z Olomouce (a Olešnice).

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2015. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz